

ΙΕΡΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΜΥΡΝΗΣ
 ΔΑΤΤΑΝΗ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ «ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ»

ΕΤΟΣ Α΄.

ΣΜΥΡΝΗ τῆ 11 Ἰουνίου 1911

ΑΡΙΘ. 10

«Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς». (Ματθ. ἔ', 18).

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ

Ἐκεῖ κάτω εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπου οἱ Ἰουδαῖοι ἦσαν ἀλλοκότως ἀναμεμιγμένοι μὲ ὅλα τὰ ἀσεβῆ καὶ ἄπιστα Ἀσιανὰ καὶ λοιπὰ ἔθνη, μὲ τοὺς ἐν σκότει καὶ ἀγνωσίᾳ καθημένους ἐδωλολατρικούς λαούς, ἕως τοὺς ὀποίους ὁ θάνατος ἐτάννε τὰς μαύρας αὐτοῦ πτέρυγας, ἐκεῖ ἐν μέσῳ τοιοῦτου λαοῦ, ἀπερριμμένου κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁ θεῖος διδάσκαλος, ὁ Ἰησοῦς, ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔκρινεν εὐλογον κατὰ πρῶτον ν' ἀνοίξη τὸ μέγα Σχολεῖον τῆς οὐρανοῦ διδασκαλίας του.

Ἐκεῖ ἐκ μέσου τῶν ἀπολλυμένων τούτων ἤρχισε νὰ ἐλέγη τοὺς σφζομένους, ὁ ἐλθὼν οὐχὶ ἵνα ἀπολέσῃ ἀλλ' ἵνα σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐκεῖ ἐξέλεξε τοὺς ἐκλεκτοτέρους τῶν ἐκλεκτῶν μαθητῶν του, τοὺς πρῶτους ἐντίμους, ἀχρογωνιαίους τέσσαρας θεμελίους λίθους διὰ τὴν νέαν του οἰκοδομήν, τὸν Ἀνδρέαν, τὸν Πέτρον, τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην.

Ἀπέφυγε τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἀπὸ τὸ πολὺ ἐκεῖνο πλῆθος τῶν πνευματικῶν κηφήνων τοῦ Ἰσραήλ, τῶν ἀέργων καὶ ὀκνηρῶν, τῶν θεολήπτων καὶ φανατικῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδου-

καίων, Γραμματέων καὶ Νομικῶν, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν Ἱερέων καὶ Λευιτῶν, οἱ ὅποιοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐπλημμύρουν τὰς ὀδοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς στοὰς καὶ τοὺς περιβόλους τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, δὲν ἦτο δυνατόν ὁ Χριστὸς νὰ στρατολογήσῃ καὶ καταρτίσῃ τὰ πρῶτα στελέχη τῶν μαθητῶν του, διότι ὅλοι ἐκεῖνοι ὄχι μόνον δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ πλώσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ποτηρίου, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἦτο δυνατόν νὰ τον ἐννοήσωσιν.

Ἐγκατέλιπε καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν θετὴν πατρίδα Του τὴν Ναζαρέτ, ὅπου ἀνετράφη καὶ ἐμεγάλωσε, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ συμπολίται του δὲν ἦσαν καλλίτεροι τῶν Φαρισαίων καὶ Γραμματέων τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ ἐγγύτατοι ἐκ Ναζαρέτ συγγενεῖς του δὲν ἐπίστευον εἰς Αὐτὸν καὶ μάλιστα διὰ τοῦτο ὅτι ἠναγκάσθη ποτὲ νὰ ἐλέγξῃ τοὺς συμπολίτας καὶ οἰκείους του, εἰπὼν ὅτι «οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ» (Ματθ. 13, 57), «ἐπλήσθησαν θυμοῦ οἱ συμπατριῶταί του καὶ ἐγεροθέντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον ἕως τῆς ὄφρους τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις

αὐτῶν ὠκοδόμητο εἰς τὸ κατακρη-
μνίσαι αὐτόν».

Ἀποφυγὸν λοιπὸν τὴν Ἰουδαί-
αν, καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἔρχεται
πρὸς ἀναζήτησιν τῶν πρώτων ἐργα-
τῶν του εἰς τὴν Γαλιλαίαν τῶν
ἐθνῶν διὰ τὰ δεξιῆ ὅτι διακονεῖ οὐ-
χι εἰς ἀπηργαιωμένον καθεστῶς, οὐ-
δὲ προστίθησιν εἰς παλαιὸν ἱμάτιον
νέον ὕφασμα, οὐδὲ ἐκχέει εἰς πα-
λαιοὺς ἀσκούς, ὅποιοι ἦσαν οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ λοιποὶ, νέον οἶνον· ἀλλ'
ὅτι κατασκευάζει νέον χιτῶνα σωτη-
ρίας, ὅτι ζητεῖ νέα σκεύη χάριτος, ὅτι
οἰκοδομεῖ νέαν ζωσαν πόλιν, ἣς τοὺς
πρώτους ζῶντας θεμελίους ἐζήτησεν,
ἐκάλεσεν, ἠλίευσε καὶ ἔλαβεν ἐκ
τῶν ταπεινῶν ἀλιέων τῆς παραθα-
λασσίας τῆς Τιβεριάδος, καὶ τοὺς ἐ-
κάλεσε καὶ τοὺς ἔλαβε καθ' ἣν ἀκρι-
βῶς ὤραν ἢ ἔρριπτον τὰ δίκτυά των
εἰς τὴν θάλασσαν ἢ τὰ ἐπιδιώρθουν.

Παρεῖδε καὶ παρεγνώρισεν ὁ Ἰη-
σοῦς τοὺς ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρου
καθημένους Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαίους καὶ οἴλους τοὺς ἄρχοντας τοὺς
ἰσχυροὺς καὶ ἐνδόξους καὶ σοφοὺς
καὶ ὄντας τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ἀνή-
κοντας μὲν εἰς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρι-
στοκρασίαν, ἀλλὰ καθημένους ἀργοὺς
ἐν Ἱερουσαλήμ, κατατρώγοντας τὴν
οἰκίαν τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν,
ἢ ῥοκανίζοντας τὰ παρ' ἄλλων συνα-
θροισθέντα ἔτοιμα κεφάλαια, καὶ συ-
νήθως παχυνομένους μὲ ξένους κό-
πους καὶ ἰδρωτάς, καὶ ἐζήτησε τοὺς
πρώτους καὶ κρατίστους ἐργάτας του
ἐν μέσῳ τῶν πτωχῶν ἐργατῶν, τῶν

ἀλιέων, τοὺς ἐκάλεσεν ἐκ τῶν σπλάγ-
χνων τοῦ φιλοπόνου λαοῦ, τοὺς ἔ-
λαβεν ἐκ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐ-
κείνης, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλῆ
βάσιν καὶ τὸ ὑγιὲς θεμέλιον τῆς κοι-
νωνίας, καὶ τὴν ἀληθῆ δύναμιν ἐνὸς
λαοῦ, καὶ τοὺς ἐζήτησε καὶ τοὺς ἐκά-
λεσε καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον οὗτοι
εὐρίσκοντο ἀπησχολημένοι εἰς τὰ
ταπεινότερα αὐτῶν ἀλιευτικὰ ἔργα
«ἢ βάλλοντες ἀμφίβληστρον εἰς τὴν
θάλασσαν, ἢ καταρτίζοντες τὸ δίκτυ-
ον τῶν ἰχθύων».

Ἡ κλήσις καὶ ἐκλογή τοῦ Ἰησοῦ
ἦλθεν εἰς τοὺς ἀφανεῖς τούτους ἐρ-
γάτας καθ' ἣν στιγμὴν ἐξετέλουν τὰ
πλέον εὐτελεῖ χειρωνακτικὰ αὐτῶν
ἔργα.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ κλήσις καὶ
εὐλογία τοῦ Θεοῦ προτιμᾷ τὰ κατα-
πέμπεται ἐπὶ τοὺς φιλοπόνους, ἐπὶ
τοὺς ἐργάτας τοῦ καθήκοντος, ἐπὶ
ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν καταρρονοῦ-
σι τὰ ἴδια χειρωνακτικὰ ἔργα, ὅσον
καὶ ἂν ταῦτα φαίνωνται εἰς τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ταπεινωτι-
κά, καὶ ἀποφεύγει ἡ χάρις καὶ εὐλο-
γία τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἀγαπᾷ τὰ
κροῦν τὰς θύρας τῶν ὑπερηφάνων,
τῶν ἐγωϊστῶν, ὅσοι δοκοῦσιν ἄρ-
χειν τῶν ἐθνῶν, καὶ τρέφονται ἀρ-
γοὶ ἐκ τῶν ἐτοίμων κεφαλαίων
καὶ οὐδὲν προσθέτουσιν εἰς τὸ συνο-
λικὸν τῆς ἀνθρωπότητος κεφάλαιον
τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὡς κηφήνες καὶ
ἀρπάζουσι καὶ ἀφαιροῦσιν ἐκ τῆς
ἐργασίας τῶν ἄλλων καὶ ἐκ τῆς διη-
μουργίας τοῦ συνόλου.

Ἐκάλεσε τοὺς κορυφαίους Ἀποστόλους του ἐκ τῆς κατωτάτης σχεδὸν εἰπεῖν ἐργατικῆς τάξεως καὶ καθ' ἦν ὥραν ἐργάζοντο, καὶ διὰ τῆς ἐργασίας των προσέφερον τὴν ὠραιότεραν λατρείαν καὶ προσευχὴν εἰς τὸν Θεόν, διότι ἡ ἐργασία εἶνε ἡ ὠραιότερα λατρεία καὶ προσευχὴ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἡ ὥρα τοῦ καθήκοντος καὶ ὁ τόπος τῆς ἐργασίας εἶνε ὁ καταλληλότερος χρόνος καὶ τόπος, ἵνα ἀξιωθῆ ὁ ἄνθρωπος τῆς θείας εὐλογίας καὶ ἐπισκέψεως, ἀδιάφορον ὅσον ταπεινὸν καὶ ἂν θεωρῆται τὸ ἔργον καὶ ἡ ἐνασχόλησις τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ἰησοῦς οὐδέποτε ἀξιοῖ νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ εὐλογῆσῃ ἐκείνους, οἵτινες ὀλιγοροῦσι καὶ ἀμελοῦσι τὸ ἔργον των.

Ἐκάλεσε τοὺς πρώτους Ἀποστόλους τούτους, οἱ ὅποιοι εἶνε οἱ ἐπισημότεροι ἄνδρες ὅλων τῶν αἰώνων, περὶ τοὺς ὁποίους θὰ τελεσθῶσι τὰ μέγιστα γεγονότα τῆς ἱστορίας, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων θὰ κτισθῶσι κοσμοκράτειραι πόλεις καὶ μόνον ἡ σικιά των θ' ἀποτελῆ τὴν μεγίστην καὶ τὴν πλέον κολοσσιαίων διαστάσεων δύναμιν τῆς γῆς, ἐκάλεσε τούτους τοὺς πρώτους Ἀποστόλους του ὁ Ἰησοῦς καθ' ἦν ὥραν ἐργάζοντο, ἵνα τιμήσῃ τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν τὴν πλέον ταπεινὴν, διότι δυστυχῶς ἀνέκαθεν ἐπικρατεῖ, εἰς τὰ ἀφώτιστα πνεύματα σφοδρὸς πόθος πρὸς ἀργίαν, ἥτις θεωρεῖται τάχα δεῖγμα ἀριστοκρατίας καὶ βαθμὸς ὑψηλοτέρου τάχα πολιτισμοῦ· αἱ κατώτεραι

μάλιστα χειρωνακτικαὶ ἐργασίαι συνήθως παρὰ τῶν ἀφρόνων περιφρονοῦνται, καὶ θεωροῦνται ἴδιαι τῶν κατωτάτων κοινωνικῶν μόνον στρωμάτων, καὶ οὕτως ἐπιτίθεται εἰς τὰς βαναυσότερας ἀλλὰ χρησιμωτέρας διὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐργασίας τὸ στίγμα τῆς περιφρονήσεως καὶ ἀτιμίας. Διὰ τῆς σημερινῆς ὁμως ἐκλογῆς τῶν πρώτων Ἀποστόλων, ἐκείνων, εἰς οὓς θ' ἀποδοθῶσιν αἱ μέγισται καὶ ὑψίσται ἐν τῷ κόσμῳ τιμαί, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ν' ἀποδείξῃ ὅποσον ἡ ἐργασία καὶ αὐτὴ ἡ πλέον ταπεινὴ εἶνε ἐντιμὸς παρὰ τῷ Θεῷ.

Ἡ ἐργασία ἐξευγενίζει τὸν ἄνθρωπον, αὐτὴ εἶνε τὸ ἄλλας, τὸ καθηδύνον τὴν ζωὴν, εἶνε τὸ βαθμόμετρον τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας ἐνὸς ἔθνους, εἶνε τὸ δεῖγμα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ μιᾶς φυλῆς, εἶνε ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεως καὶ διαιωνίσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ἀνθρώπινου γένους, διότι μόνη ἡ ἐργασία σώζει τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν χούφωσιν τοῦ ἐκφυλισμοῦ καὶ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὰς μαζὰς σκέψεις.

Ἐναντιβόλως τοὺς ταπεινοὺς τούτους ἄλιεις θὰ περιεφρόνουν ἕως τότε ὅλοι οἱ πλούσιοι καὶ ἔνδοξοι τῆς Γαλιλαίας τῶν ἐθνῶν, διὰ τὸ ἄσημον καὶ ταπεινὸν ἔργον των, διὰ τὴν πτωχείαν των, καὶ διὰ τὴν σκληροραγίαν τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ μάλιστα ὅτε τοὺς ἔβλεπον ἐπιδιορθοῦντας καὶ ἐπισκευάζοντας τὰ διάτρητα αὐτῶν δίκτυα, «καταρτίζοντας

τὰ δίκτυα», ἢ γυμνοὺς μέχρι τῆς ὀσφίος ἐν τῇ θαλάσῃ ῥιγοῦντας καὶ βεβρεγμένους «βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν», οὐδόλως βεβαίως θὰ ἐπεθύμουν νὰ εὐρίσκοντο εἰς τὴν θέσιν των κατὰ τὰς ὥρας ταύτας τοῦ εὐτελοῦς αὐτῶν ἔργου καὶ τοῦ δυσκόλου καθήκοντος. Ἄλλ' ἀκριβῶς τοὺς τοιοῦτους χειρώναντας καὶ κατὰ τὰς βαρείας ὥρας τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ταπεινοῦ ἔργου των ἐξέλεξεν ὁ Ἰησοῦς νὰ τοὺς καλέσῃ εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ παριδῶν πάντας τοὺς ἄλλους, αὐτοὺς ἐτίμησε διὰ τῆς ἐπισκέψεως καὶ εὐλογίας του ὁ Ἰησοῦς.

Τοῦτο δὲ καὶ βλέπομεν καθ' ἑκάστην περὶ ἡμᾶς γινόμενον. Ὅσοι τιμῶσι τὸ ἐπάγγελμά των καὶ ἐκτελοῦσι τὸ ἔργον των μετ' ἀγάπης καὶ διακρίνονται διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ ἐπιμελείας καὶ χρηστότητός των ἐν

ἢ ἐτάχθησαν ὑπὸ τῆς θείας προνοίας τάξει, οἱ τοιοῦτοι τιμῶνται παρὰ πάντων, ἀποκτῶσι τὴν ὑπόληψιν τῆς κοινωνίας, εὐλογοῦνται παρὰ τοῦ Θεοῦ. Τουναντίον δὲ καταφρόνησις, δυστυχία καὶ κατάρα πίπτει ἐπὶ τοὺς ὀκηροὺς, ἐπὶ τοὺς ἀέργους καὶ πτωχαλαζόντας. «Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος», ἔλεγον οἱ σοροὶ ἡμῶν πρόγονοι.

Πλειότερα περὶ τούτων ἄλλοτε ἡμεῖς ἄς ἐργαζώμεθα κοπιῶντες ταῖς ἰδίαις χερσὶ καὶ κερδαίνοντες ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μας νὰ τρώγομεν τὸν γλυκὺν ἄρτον μας· νὰ μὴ ἀποφεύγωμεν καμμίαν ἐργασίαν, καὶ νὰ μὴ περιφρονῶμεν κανὲν ἐπάγγελμα, ὅσονδήποτε ταπεινὸν καὶ ἂν εἴνε, διότι ἡ ἐργασία φέρει δόξαν καὶ τιμὴν καὶ στέφανον, ἐν ᾧ ἡ ἀργία εἶνε ὄνειδος καὶ ἀτιμία εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

† Ο Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς του ὁ ἄνθρωπος δὲν γνωρίζει τὸ ψεῦδος· τὸ μικρὸν παιδίον ἐξωτερικεῖ τὴν ἀληθινὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς του. Ἐὰν εἶναι δυσηρεσθημένον, κλαίει, ἐὰν πεινᾷ, φωνάζει, ἐὰν εἶναι εὐχарιστημένον, γελᾷ. Καὶ ὅταν ἀρχίζῃ νὰ ὀμιλῇ, λέγει ἀπλῶς ὅ,τι ἔκαμε καὶ ὅ,τι σκέπτεται. Διηγῆται μὲ τὴν με-

γαλυτέραν ἀπλότητα, ὅτι ἀνέτρεψεν ἐν μελανοδοχεῖον καὶ ἔσπασεν ἐν ποτήριον. Εἶναι ἄρα εἰλικρινὲς καὶ πιστεῦει εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ἄλλων.

Ἡ ἀπλότης αὕτη καὶ ἡ εἰλικρίνεια δὲν διαρκεῖ δυστυχῶς ἐπὶ πολὺ· τὸ μικρὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον ὀμιλεῖ μὲ τόσῃν ἀθωότητι καὶ φιλαλή-

θειαν, μετ' ὀλίγα ἔτη γίνεται πρὸς μεγάλην λύπην καὶ ἐκπλήξιν μας κρυφίνουν, δύσπιστον, ἀνελευθρινὸν καὶ ἐν γένει τοῦ ψεύδους μᾶλλον ὀπαδὸς καὶ φίλος ἢ τῆς ἀληθείας. Τοιοῦτοτρόπως χωρὶς νὰ γεννῶνται ψευδοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ περισσότεροὶ δυστυχῶς γίνονται τοιοῦτοι.

Κακὰ παραδείγματα καὶ κακὰ συμβουλαὶ συντρόφων ἢ ἀδελφῶν μεγαλύτερων ἀμαυρώνουσι πολλάκις τὴν πρώτην ἀγνότητα τοῦ παιδίου. Τιμωρίαι πολλάκις αὐστηραὶ καὶ ἐπιπλήξεις πρὸς παιδιά διηγηθέντα μὲ ὄλην τὴν ἀθωότητα ὅ,τι ἔκαμαν, ἔστω καὶ ἂν ἦτο κακόν, ἐπέφερον τὴν διακοπὴν τῶν ἀθῶων αὐτῶν ἐξομολογήσεων. Ἀπειλαὶ δὲ πολλάκις τιμωρίας ὑπὸ ἄλλων μεγαλύτερων ἐν περιπτώσει καταγγελίας ὑπὸ τοῦ μικροῦ παιδίου κακῆς τιμῆς πράξεως καὶ ὑποσχέσεις, ὅτι θὰ τὸ ἀνταμείψουν ἂν τὴν ἀποκρύψῃ τὸ κάμνουν νὰ σιωπᾷ, νὰ ἀποκρύπτῃ τὴν ἀλήθειαν, πολλάκις δὲ καὶ νὰ διηγῆται ἱστορίας πλαστάς πρὸς δικαιολογίαν καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων. Ἄλλοτε πάλιν ἡ ἐντροπὴ κάμνει τὸ παιδίον νὰ θέλῃ νὰ ἀποκρύψῃ ἐντελῶς διὰ τοῦ ψεύδους τὴν πράξιν του. Νομίζει ἐν τῇ ἀπλότητί του, ὅτι τὸ κακόν δὲν ὑπάρχει, ὅταν τις τὸ κρύπτῃ καλῶς. Δυστυχῶς τὸ κακόν, τὸ ὅποιον κρύπτει τις εἶναι χειρότερον ἀπὸ ὅλας τὰς τιμωρίας, ὅλας τὰς τύψεις, ὅλας τὰς κατασχύνας.

Τὸ ψεῦδος εἶναι ἡ χειροτέρα διαστροφή τοῦ χαρακτῆρος· βεβαίως δὲν

εἶναι εὐχάριστον πρῶγμα νὰ τιμωρήσῃσιν ἓνα ἄνθρωπον ἢ νὰ τὸν δείρουν. Ὅποσδήποτε ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι δυστύχημα. Δυστύχημα καὶ μάλιστα τὸ φοβερώτατον εἶναι νὰ ἀποκτήσῃ τὴν συνήθειαν νὰ ψεύδεται.

Ἐὰν ἡ ἀλήθεια εἶναι φῶς καὶ ὑγεία καὶ ζωὴ, τὸ ψεῦδος εἶναι τὸ μίσαισμα, τὸ σκότος, ὁ θάνατος. Ἐὰν ἡ ἀλήθεια σφύζει, τὸ ψεῦδος διαφθείρει καὶ δηλητηριάζει ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις. Τὸ ψεῦδος εἶναι ἀπόδειξις ἀνανδρίας, τὸ ψεῦδος διαφθείρει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, κηλιδώνει ὅ,τι εἶναι καθαρὸν, καταστρέφει τὴν οἰκογενειακὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν, κατηγορεῖ τὸν ἀθῶον, προδίδει τὸν φίλον, νοθεύει αὐτὴν τὴν ἱστορίαν καὶ γεννᾷ παντοῦ τὰς μεγαλειτέρας δυστυχίας καὶ καταστροφάς.

Ὅταν τις παρατηρῇ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ψεύδους καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, τὸν ἀριθμὸν τὸν ἄπειρον τῶν ἐργατῶν, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις του, ὅταν βλέπῃ τὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας ἐπιφέρουν καὶ τὸ σκότος, τὸ ὅποιον διαχύνουν, καταλαμβάνεται ἀπὸ τρόμον. Διότι παντοῦ ὅπου ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, τὸ ψεῦδος εἰσχωρεῖ μεταξὺ των διὰ νὰ τοὺς χωρίσῃ καὶ τοὺς διαφθείρῃ. Ὅλαι αἱ μεγάλαί τῆς ἀνθρωπότητος δυστυχίαι, αἱ ἀδικίαι καὶ τὰ μίσαι, αἱ προλήψεις, ἡ ἀμάθεια καὶ ὁ φαγατισμὸς ἔχουν τὴν ἀρχὴν των ἀπὸ ἄποιοι ψεῦδος. Ἄλλὰ πότε λοιπὸν θὰ διανοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν; Πότε θὰ ἐξοβελι-

σθοῦν τὰ ψεύδη καὶ θὰ πέσουν αἱ προλήψεις, αἱ ὁποῖαι καθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον ἐχθρὸν τοῦ ἀνθρώπου: Πότε θὰ μᾶς φωτίσῃ τὸ ἱλαρὸν φῶς τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ τὴν γαλήνην ἐν ἡμῖν καὶ θὰ ἐπαναφέρῃ καὶ πάλιν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων; Πότε πάντες θὰ ταχθῶμεν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ἀληθείας ἀρχηγὸν ἔχοντες Ἐκείνον, ὅστις «ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ»; Πότε θὰ ἐννοήσωμεν ὅλον τὸ βάθος τῶν λέξεων τοῦ Σωτήρος, ὅτι ἡ ἀλήθεια θὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ; Πότε θὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι τότε μόνον θὰ ἔχωμεν τὴν ἀληθῆ ἐντυχίαν, ὅταν ἡ ἀλήθεια βασιλεύῃ εἰς ὅλον τὸν βίον ἡμῶν καὶ τὸν ἰδιωτικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν; Ἴδου τῇ ἀληθείᾳ εἰς ἱερὸς καὶ ἔξοχος σκοπὸς, εἰς τὴν κατίσχυσιν τοῦ ὁποῖου ὁ «Ἱερὸς Πολύκαρπος» ἐρχεται νὰ συνεισφέρῃ ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις. Ἀλλὰ καὶ πάντες εἶναι ἀνάγκη νὰ καταπολεμήσωμεν τὸ ψεῦδος ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκηται, εἴτε εἰς ἡμᾶς εἴτε εἰς τοὺς ἄλλους, εἴτε λύπην φέρει τοῦτο εἴτε ζημίαν, νὰ τὸ καταπολεμήσωμεν καὶ ὡς κολακείαν καὶ ὡς ὑποκρισίαν καὶ ὡς κακολογίαν καὶ συκοφαντίαν καὶ ἐν γένει ὑφ' ὅλης αὐτοῦ τὰς εἰδεχθεῖς μορφάς, τὰς ὁποίας ὡς ἄλλοι Πρωτεὺς λαμβάνει διὰ νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ εἰς ὅλας τὰς συνθήκας τοῦ βίου ἡμῶν διὰ νὰ ἐπιφέρῃ παντοῦ τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν φθίσιν,

Αἱ μητέρες μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν πνευματικῶν πατέρων καὶ ἱεροκηρῦκων εἶναι βεβαίως οἱ πρωτοὶ ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐνδεδειγμένοι ἀρχηγοὶ τοῦ κατὰ τοῦ ψεύδους πολέμου. Ἄλλ' ἡ νίκη δὲν κατορθοῦται μόνον διὰ τῶν ἀρχηγῶν, ἔξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας. Διὰ τοῦτο ἡ νεότης καὶ μάλιστα ἡ σπουδάζουσα, ἡ ὁποία τότε εἶναι ἀξία τοῦ ὀραίου καὶ ἐλπιδοφόρου ὀνόματός της, ὅταν ἐν τῇ ψυχῇ της εὐρίσκονται εἰς πλήρη ἀκμὴν καὶ ἀρμονίαν ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ἰδεώδη, ἡ νεότης πρέπει νὰ καταληφθῇ ἀπὸ φανατικὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ φανατικὸν μῖσος πρὸς τὸ ψεῦδος. Τότε πραγματικῶς θὰ διανοίξῃ ἑαυτῇ καὶ τῷ ἔθνει νέας ὁδοὺς πλήρεις εὐθύτητος, ἀλλὰ καὶ πλήρεις ἀληθοῦς τιμῆς καὶ δόξης καὶ θὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι νεότης δούλη καὶ ταπεινὴ, ἀλλὰ νεότης ἐλευθέρη καὶ εὐγενής.

Ἱεροδ. ΓΡ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Αἱ ἐν τοῖς Σχολείοις νυκτεριναὶ διαλέξεις αἱ ὑπὸ τῶν ἱεροκηρῦκων τῆς «Εὐσεβείας» γενόμεναι, διακόπτονται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης κατὰ τὸ σῆμα φθές καὶ ἐπαναλαμβάνονται μετὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου)

Ὁ ἐπίσκοπος Χάρδεν, πο' ὦν νὰ φέρῃ τὰς Γραφὰς μέτροι τῶν ἀποτάτων χωρῶν, ἀπῆλθεν εἰς τὰς ἀξένοὺς ἀκτὰς τῆς Λαβραδορίδος, ὅπου μόνον δις τοῦ ἔτους ἤρχετο ἔξωθεν πλοῖον μὲ ζωοτροφίας· καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ διάστημα ἦτο ὑποβεβλημένος εἰς τὴν ἐκούσιον αὐτὴν ἀποξένωσιν ἐκ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ κατεγίνετο εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ἐγχωρίων διαλέκτων, ἵνα κηρύττῃ πρὸς αὐτοὺς τὸ εὐαγγέλιον, καὶ μεταφράσῃ αὐτὸ εἰς τὰς γλώσσας των, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπενόησε καὶ τοὺς ἀναγκαίους χαρακτῆρας, δι' ὧν νὰ παραστήσῃ τοὺς ποικίλους φθόγγους τῶν βαρβάρων ἐκείνων φωνῶν· προμηθευθεὶς δὲ καὶ τυπογραφικὰ μηχανήματα, τὰ ὁποῖα καὶ εἰργάσθη ὁ ἴδιος, ἐνέπλησε τὴν χώραν ἀντιτύπων τῆς Γραφῆς εἰς τὰς διαλέκτους Κοῦ, Ὁζιμπουέ, καὶ Ἐσκιμῶ. Ἐντὸς δὲ 42 ἐτῶν μόνον δις ἐπεσκέφθη τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

Εἰς τὰς νήσους τῶν ἀνθρωποφάγων ἀπῆλθον κατὰ καιροῦς διάφοροι ἐργάται τοῦ εὐαγγελίου, ὅπως μαθόντες τὴν γλῶσσαν Ἀνείτιουμ μεταφράσωσιν εἰς αὐτὴν τὰς Γραφὰς. Οἱ δύο πρῶτοι ἐφρονεύθησαν διὰ ῥοπάλων καὶ κατεφαγώθησαν·

ἄλλοι μὲν τὰ αὐτὰ παθόντες, ἄλλοι δὲ ὑπὸ πυρετῶν καταληρθέντες, ἀλλὰ δυνηθέντες ἐν τῷ μεταξὺ νὰ μάθωσι μέρος τῆς γλώσσης, ὅπερ εἰς ἄλλους ἐργάτας τοῦ εὐαγγελίου μετέδωκαν, τέλος δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπεκτηνομένους καὶ ἀποθηριωμένους νησιώτας ἐντίπωσιν ἔκαμεν ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ γλυκύτης τῶν ἀτολέμων τούτων λευκῶν, ὥστε ἤρχισαν καὶ γραμμὰτα τῆς ἰδίας τῶν γλώσσης ὑπ' αὐτῶν ἐπινοηθέντα νὰ μανθάνωσι καὶ τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν νὰ σέβωνται, καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν γεωργικῶν των ἐργασιῶν νὰ ἀποχωρίζωσι μέρος, διὰ τῆς πωλήσεως τοῦ ὁποίου κατεβλήθη ὀλόκληρος ἡ δαπάνη τῆς ἐκτυλώσεως τῆς Γραφῆς εἰς τὴν γλώσσάν των.

Εἶναι ἀδύνατον ἀρκούντως νὰ ἐκτιμηθῶσιν οἱ κόποι τῶν μεταφραστῶν τούτων. Εἷς τινὰς τῶν γλωσσῶν τούτων ἐλλείπουσιν αὐταὶ αἱ ἀναγκαϊόταται λέξεις. Δύο γλῶσσαι, ἡ Τάσικο καὶ ἡ Βούγκουχα στεροῦνται καὶ αὐτῆς τῆς λέξεως Θεός. Ἡ γλῶσσα Σουαμιλὴ στερεῖται προθέσεων. Ἡ γλῶσσα Σαντάλ ἐξ ἐναντίας ἔχει ὑπερβολικὴν πληθὺν γραμματικῶν τύπων: πέντε φωνὰς ῥημάτων, πέντε ἐγκλίσεις, εἰκοσιτρεῖς χρόνους

τρεις ἀριθμοὺς καὶ τέσσαρας πτώσεις. Ἐν Ἰάβα πρόβατα δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ μόνον αἶγες, τὰς ὁποίας εἰσήγαγον οἱ Ὀλλανδοὶ· ὁ με ἀφραστῆς λοιπὸν ἠναγκάσθη γὰ μεταφράσῃ Ἰδου τοῦ Ὀλλανδικὸν ἔρριον τοῦ Θεοῦ», διὰ γὰ γείνη ζωαληπιὸν τὸ: «Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ κτλ.» ἐν ᾧ διὰ τοὺς Ἑσκιμῶ μεταφράσθη: «Ἰδου ἡ μικρὰ φώκη τῷ Θεοῦ».

Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τῶν μεταφράσεων ἐγένοντο καὶ σφάλματα ὡς ἐκ τῆς ἑλλιποῦς γνώσεως τῶν

γλωσσῶν, ταῦτα δὲ συνεχῶς διορθῶνται καὶ τελειοποιῶνται αἱ μεταφράσεις. Ἐν τινι διαλέκτῳ τῶν ἐρυθροδέρμων ὀνομαζομένη Μιζιὰκ εὑρέθη τευλωμένον ἐν Ματθ. κδ', 7 «ζευγος χιονοπεδίων θὰ ἐγερεθῆ ἐ-

«Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν. (Λουκ. 10, 39, 40).

ναντίον ζεύγους χιονοπεδίων», τὸ δὲ παράδοξον σφάλμα προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ ἡ λέξις ἢ σημαίνουσα ἔθνος εἶναι ἀπαράλλακτος μὲ τὴν λέξιν τὴν δηλοῦσαν ζεύγος χιονοπεδίων ἐξαιρέσει ἐ-

νός μόνου δυσπροφέρετου γραμμί-
τος, ὅπερ ἐξ ἀπροσεξίας ἐξέλεσε κα-
τὰ τὴν τύπωσιν. Κατὰ τὴν νέαν ἔκ-
δοσιν τῆς μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσ-
σάν Λιφοῦ τῶν νήσων τοῦ Ὁκεα-
νοῦ ἐγένοντο μετὰ μεγίστης ἐπιμε-
λείας 52,310 διορθώσεις· κατὰ δὲ
τὴν ἀνατύπωσιν τῆς Γραφῆς ἐν τῇ
γλώσσῃ τῶν Φιγίων αἱ διορθώσεις
ὑπερέβησαν τὰς 40,000. Ὅμοιον
Ἡράκλειον ἀληθῶς ἔργον τὸ τῶν
μεταφράσεων τούτων.

Ἔτι πάντα τὰ βιβλία σὺν τῷ χρόνῳ
παλαιοῦνται καὶ λησιμοῦνται· ἀλλ’
ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι πάντοτε νέα,
καὶ πάντοτε θὰ ζητηῖται. Ὁ βιβλιο-
πώλης δὲν φοβεῖται μήπως τὰ περισ-
σεύσαντα ἀντίτυπα μείνωσι διὰ παν-
τός ἀπώλητα. Πόσον ἠπατημένος ἐ-

λέγεται ὁ ὅσον εὐφυῆς τόσον καὶ
βλάσφημος Βολταῖρος ὁ προειπὼν
ὅτι μετὰ ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
τοῦ ἡ Ἁγία Γραφή θὰ ἦτο ἀχρη-
στον βιβλίον! Τὰ ἑκατὸν ἔτη πα-
ρῆλθον καὶ τὰ ἐν χρήσει ἀντίτυπα
τῶν Γραφῶν ἀριθμοῦνται κατὰ ἑ-
κατοντάδας ἑκατομμυρίων. Οὕτως
ἐκπληροῦται μία ἄλλη προφητεία, ἣν
εἶπε τὸ γίνκιτατον ἐκεῖνο καὶ ἀφρευ-
δὲς στόμα. «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέθωσιν» (Λουκ. κα', 33).
Ἐπιβεβαιωθῶς δὲ οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ἐγ-
κεχαραγμένοι ἐπὶ τῆς προσόψεως
τοῦ πελοριού μεγάρου τῆς Βρεταν-
νικῆς Βιβλικῆς ἐταιρείας ἐν Λον-
δίῳ.

*
* *

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Μεταξὺ τῶν ἄλλων συμβουλῶν,
τὰς ὁποίας δίδει ὁ θεὸς Παῦλος πρὸς
τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον ἐν τῇ
πρώτῃ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ, μία εἶ-
ναι καὶ αὕτη: «προσέχετε τῇ ἀνα-
γνώσει», ἢ γινόντων «καταγίνεσθε μετὰ
προσοχῆς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν» (Α΄
Τιμόθ. δ', 13).

Μία ἐκ τῶν μεγαλητέρων δυνάμε-
ων πρὸς ἠθικοκοινωνικὴν ἀναμόρ-
φωσιν—ἂν μὴ ἡ πρωτίστη καὶ μεγί-
στη—εἶναι ἡ ἀνάγνωσις· ἡ ἀνά-
γνωσις βιβλίων μορφωτικῶν, θει-

κῶν καὶ πρακτικῶν, συνενούντων τὸ
τεργνὸν μετὰ τοῦ ὀφελίμου, ὀδη-
γούντων εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον
καὶ τὸς ἀσχολίας αὐτοῦ, ἐνισχυόντων
καὶ ἐνθαρρυνόντων εἰς τὸ στάδιον
τῆς ζωῆς, εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἐρ-
γασίαν, εἰς τὴν τιμιότητα καὶ τὸ κα-
θῆκον.

Ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ ἔχη μι-
αν ἢ δύο τοῦλάχιστον ὥρας τὴν ἡμέ-
ραν ἀφιερωμένας εἰς τὴν ἀνάγνωσιν
τοιούτων βιβλίων, καὶ πρωτίστως
τοῦ Εὐαγγελίου, ὀλίγον κατ' ὀλίγον

θὰ περιορίση τὰ ἐλαττώματά του, θ' αὐξήσῃ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἰκανότητά του, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν ἠθικὴν του, θὰ αἰσθανθῆ ἑαυτὸν ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἀνακαλιζόμενον, γινόμενον νέον ἄνθρωπον. Οὕτω δὲ μορφουμένου τοῦ ἀτόμου, ἀναμορφοῦται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς καὶ ἡ Κοινωνία.

Οἱ λαοὶ, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ γνῶσις τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἡ ἔξις τοῦ ἀναγνώσκειν εἶναι μᾶλλον διαδεδομένη, εἶναι καὶ οἱ μᾶλλον προηγμένοι λαοὶ ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς, ἐμπορικῶς καὶ βιομηχανικῶς, πολιτικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς.

Ἰδοὺ παράδειγμα ἡ Ἀγγλία, τῆς ὁποίας ὁ λαὸς εἶναι ὁ μᾶλλον φιλαναγνώστης λαὸς ἐξ ὄλων τῶν ἔθνων. Μὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἀνὰ χεῖρας ὁ ἄγγλος καὶ μὲ τὰ ποικίλα πρακτικὰ καὶ θετικὰ βιβλία τῆς σοβαρᾶς καὶ πρακτικῆς φιλολογίας τοῦ ἔθνους του, βαδίζει πάντοτε ἐμπρὸς ἐν τῇ προόδῳ καὶ κάμνει θαύματα ἐν τῷ πολιτισμῷ.

Ἰδοὺ ἡ Γερμανία, μὲ τὴν πληθὺν τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς βιβλίων, τῶν μετ' ἀπληστίας ἀναγινωσκομένων καὶ μετὰ φιλοσοφικῆς ἐπιμονῆς μελετωμένων, ἔχουσα κορωνίδα τὴν μετάφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου, φέρει οὐχὶ ἀδίκως τὸν τίτλον τῆς «σοφῆς Γερμανίας».

Ἰδοὺ ὡσαύτως ἡ μικρὰ ἀλλ' εὐδαίμων Ἑλβετία».

Ναί, γενικῶς εἰπεῖν, οἱ μᾶλλον φιλαναγνώσται λαοὶ εἶναι καὶ οἱ μᾶλ-

λον προηγμένοι ἐν τῇ προόδῳ καὶ τῷ πολιτισμῷ.

* *

Ἡ ἄγνοια τῆς ἀναγνώσεως εἶναι τὸ σκότος, τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ εἰς τὸ ἔγκλημα· ἡ δὲ ἔξις τοῦ ἀναγνώσκειν εἶναι ἡ ἔξις τῆς ἀρετῆς, ἡ παρότρυνσις πρὸς τὸ κατῆκον, τὸ φῶς τῆς ψυχῆς, τὸ ὁποῖον φωτίζει τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς τὸν ἠθικὸν βίον.

Διὰ θαυμασίων στροφῶν ὁ μέγας Γαλάτης ποιητῆς Βίκτωρ Οὐγκώ ἀναπτύσσει τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα εἰς ἓν ποίημά του γραφὲν μετ' ἐπίσκεψίν του εἰς τὰ κάτεργα.

Ἐν αὐτῷ μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα χρωματίζων τὴν ἀμάθειαν, ἥτις ὀδηγεῖ εἰς τὸ ἔγκλημα, ὑποδεικνύει τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἔχουσιν αἱ κοινωνίαι γὰρ διδάξωσι καὶ μορφώσωσι τὰ ἑαυτῶν μέλη.

«Ἐκαστον παιδίον, λέγει, τὸ ὁποῖον διδάσκεται, εἶναι εἰς ἄνθρωπος, ὅστις κερδίζεται. Ἐπὶ ἑκατὸν κλεπτῶν, οὔτινες εἶναι ἐν τῷ κατέργῳ, οἱ ἐνενήκοντα δὲν ἐπῆγαν ποτὲ εἰς τὸ σχολεῖον, οὔτε μίαν φορὰν, δὲν γνωρίζουν γὰρ ἀναγινώσκουν, καὶ ὑπογράφουν μὲ ἓνα σταυρόν. Τὸ σκότος δὲ αὐτὸ τῆς ἀμαθείας ὀδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸ ἔγκλημα. Ἡ ἀμάθεια εἶναι ἡ νύξ, ἥτις ἀνοίγει τὴν ἄβυσσον· διότι ὅπου τὸ λογικὸν ἔρπει, ἡ τιμότης χάνει.

»Τὰ πτερὰ τῶν πνευμάτων εὐρίσκονται εἰς τὰς σελίδας τῶν βιβλίων. Πᾶς ἄνθρωπος ἀνοίγων ἐν βιβλίον, εὐρίσκει μίαν πτέρυγα καὶ δύναται

νά πετάξῃ ἐκεῖ ὑψηλά, ὅπου ἡ ψυχὴ ἐν ἐλευθερίᾳ κινεῖται. Τὸ Σχολεῖον εἶναι ἐπίσης ἱερὸν ὅσον καὶ ὁ Ναός. Τὸ ἀλφάβητον, ὑπερ τὸ παιδίον μὲ τὸν δάκτυλόν του συλλαβίζει, περιέχει ὑπὸ ἕκαστον γράμμα μίαν ἀρετήν. Ἡ καρδιά φωτίζεται ἡδέως μὲ τὴν ταπεινὴν ταύτην λάμψιν.

» Δόσατε λοιπὸν εἰς τὸ μικρὸν παιδίον τὸ μικρὸν βιβλίον. Βαδίσατε μὲ τὸ φῶς ἀνά χειρας διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ. Ἡ νύξ παράγει τὴν πλάνην, ἡ δὲ πλάνη τὸ ἔγκλημα. Ἐλλείψει διδασκαλίας ρίπτονται εἰς τὴν κτηνώδη κατάστασιν κεφαλαὶ ἀτελεῖς μὲ θλιβερὰ ἔνστικτα καὶ τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς, βαδίζουσαι ψηλαφητῆ εἰς τὸν ἠθικὸν κόσμον. Φωτίσωμεν τὰ πνεύματα· τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτιστον ἡμῶν καθήκον· καὶ ἐκ τοῦ πλέον μηδαμνοῦ στέατος κατασκευάσωμεν ἕν φῶς. Ἡ διάνοια θέλει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ πνεῦμα ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκκολαφθῇ καὶ ὅστις δὲν σκέπτεται δὲν ζῆ!

» Οἱ κλέπται οὗτοι εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ζῆν. Σκεφθῶμεν καλῶς περὶ τούτου. Τὸ Σχολεῖον μεταβάλλει εἰς χρυσὸν τὸν χαλκόν, ἐνῶ ἡ ἀμαθία μετασχηματίζει εἰς μόλυβδον τὸν χρυσόν. Λέγω ὅτι οἱ κλέπται οὗτοι κατεῖχον θησαυρόν· τὸ λογικὸν τὸ ἀθάνατον, τὸ σεβαστὸν καὶ ἀναγκαῖον. Λέγω ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ἐκ τοῦ βάθους τῆς ἀθλιότητός των, νὰ στραφῶσι πρὸς ὑμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἡμέρα μειδιᾷ, καὶ νὰ σᾶς ζητήσωσι λογαριασμὸν διὰ τὸ πνεῦ-

μά των. Λέγω ὅτι εἶναι οἱ πεπτωκότες. Τὰ σφάλματα, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἐστιγματισμένοι, δὲν εὐθύνουσιν αὐτούς. Δὲν θὰ ἠδύναντο καὶ οὗτοι γὰ φωτισθῶσι διὰ τῶν φώτων, τὰ ὁποῖα τοῖς ἠρνήθησαν; Εἶναι οἱ δυστυχεῖς καὶ ὄχι οἱ ἐχθροί. Τὸ πρῶτον ἔγκλημα διεπράχθη ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων. Ἔχουσι τῆς σκέψεως τὴν φλόγα ἐσβεσμένην. Ἡ κοινωνία τοῖς ἔκλεψε τὴν ψυχὴν των! »

* *

» Ω, νυί· ὅπου ἡ ἀμαθία ἐπιπολάζει, τὸ ἔγκλημα κυριαρχεῖ. Κοινωνία δὲ, ἣτις ἐπιτρέπει πλῆθος ψυχῶν νὰ μένη βεβυθισμένον εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, εἶναι ὡσάν νὰ ἐπιτρέπη εἰς τὸν δαίμονα νὰ κυριαρχῇ — ὡσάν νὰ παραδίδῃ τὰς ψυχὰς ἐκείνας εἰς τὴν ἀθλιότητα καὶ τὸ ἔγκλημα!

» Ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος τῶν κρατῶν δύναται ἀκριβέστατα νὰ γνωσθῇ, οὐχὶ ἐκ τῶν μυριάδων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ παρατάξῃσι πρὸς πόλεμον, ἀλλ' ἐκ τῶν μυριάδων, αἵτινες γινώσκουσι γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ μᾶλλον διαδόσεως τῆς ἔξεως τοῦ ἀναγινώσκειν.

* *

Εὐτυχῶς διὰ τὸ ἔθνος μας δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ σκότος ἤρχισε νὰ ὑποχωρῇ καὶ τὸ φῶς νὰ διαδίδηται. Αἱ πρῶται γνώσεις γραφῆς καὶ ἀναγνώσεως γενικεύονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ἔτι δὲ πλέον καὶ ὁ ζῆλος φαίνεται ὅτι δὲν λείπει καὶ ἡ ἀναγκαιότης ὅτι κατενοήθη· διότι δὲν

εἶναι σπάνιον φαινόμενον νὰ ἴδῃ τις πλείστους ἐν τῇ κοινωνίᾳ μαθόντας νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ μόνης, χωρὶς ποτε νὰ πατήσωσιν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Σχολείου.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἀκόμη πληθυσμοὶ ὀλόκληροὶ βεβυθισμένοι εἰς τὸ σκότος, πτωχὰ καὶ ἀπροστάτευτα παιδιὰ, τὰ ὅποια ρίπτονται εἰς τὴν πλάνην τοῦ βίου χωρὶς νὰ γνωρίζωσιν οὔτε τὸ ἄλφα.

Ἡ εὐπαιδείους ἀφ' ἑτέρου ξηρὰ καὶ τυπικὴ δὲν μορφώνει διανοίας, οὔτε πλουτίζει τὰ πνεύματα με γνώσεις πρακτικὰς. Καὶ δὲν κατενόηθη εἰσέτι, ἔνεκα τούτου, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις εἶναι διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀπόκτησιν γνώσεων ἠθικῶν καὶ βιοπαιδευτικῶν, καὶ ὅχι ἀπλῶς διὰ νὰ σοζοτώνεται ὁ καιρὸς εἰς τὰ μυθιστορήματα καὶ νὰ διαβάζωσιν τὰ νέα μόνον εἰς τὰς ἑφημερίδας. Οὕτω δὲ ἡ ἔξις τοῦ σοβιετῶς, ἐπισταμένως καὶ τακτικῶς ἀναγινώσκειν δὲν εἶναι ἢ ἐλάχιστα διαδεδομένη· καὶ διὰ τοῦτο τὰ εἰδικὰ καὶ τεχνικὰ βιβλία δὲν ἔχουσι παρ' ἡμῶν εἰμὴ ἐλάχιστην διάδοσιν.

Ὁ λόγος μας δὲν συνείθισε ν' ἀναγνώσκῃ. Καὶ οἱ λόγιοί του καὶ οἱ ἀπλοὶ βαρύνονται τὴν ἀνάγνωσιν. Ἐλάχιστοι μόνον εἶναι τακτικοὶ καὶ σοβαροὶ βιβλιόφιλοι, ζητοῦντες «τὰς πτέρυγας τοῦ πνεύματος» εἰς τὰς σελίδας τῶν καλῶν καὶ πρακτικῶν βιβλίων. Τούτου ἔνεκα καὶ αἱ γνώσεις παρ' ἡμῶν εἶναι περιορισμέναι καὶ

αἱ προλήψεις φανατικώταται καὶ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα ἐνασκοῦνται μετὰ τὰ προϊστορικὰ ἀκόμη μέσα.

Θέλετε τὸ ἔθνος ^{* * *} νὰ ἀναμορφωθῇ ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία νὰ ἀκμιάσωσιν, αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπαγγέλματα νὰ προαχθῶσι, τὰ ἦθη νὰ ἐξευγενισθῶσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἐν γένει νὰ προαχθῶμεν ἐν τῇ προόδῳ καὶ τῷ ἀληθεῖ πολιτισμῷ;

Διδάξατε εἰς πάντας τὴν ἀάγνωσιν καὶ συνείθισατε τὸν λαὸν νὰ ἀναγινώσκῃ σοβαρῶς καὶ τακτικῶς, πρὸς ὠφέλειαν καὶ γνώσιν, πρακτικὰ καὶ ὠφέλιμα ἀναγνώσματα. Κάμετε, εἰ δυνατόν, τοὺς πάντας φιλαναγνώστας.

Πῶς ὁμως θὰ κατορθοῦτο τοῦτο; Ἴδου ζήτημα, τὸ ὁποῖον θέλομεν ἀναλύσῃ εἰς τὸ προσεχές.

Η. Κ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ

Ἀἴριον Κυριακὴν 12 Ἰουνίου οἱ ἱεροκήρυκοι τῆς θεολογικῆς ἀδελφότητος «Εὐσεβείας» θὰ κηρύξωσιν ὡς ἑξῆς :

Ὁ ἔλλογ. κ. **Κ. Φριλιγγος** π.μ. ἐν τῷ ἱ. ναφ Μορτακίων μ.μ. ἐν τῷ ἱ. ναφ Ἁγ. Δημητρίου.

Ὁ ἔλλογ. κ. **Ν. Γραϊνας** (ὑπότροφος τῆς «Εὐσεβείας») π. μ. ἐν τῷ ἱ. ναφ Κερκισίου **Μαγνησίας**.

Ὁ ἱερολογ. κ. **Γ. Πασχάλης** π. μ. ἐν τῷ ἱ. ναφ Ἁγ. Νικολάου.

Ὁ ἔλλογ. κ. **Γρ. Ὁρφανίδης** ἐν τῷ ἱ. ναφ **Λυγαριᾶς**.

Ὁ ἔλλογ. κ. **Π. Κασιναβάκης** π.μ. ἐν τῷ ἱ. ναφ Εὐαγγελιστρίας.

Η ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΝΑΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

« Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε ».

(Πράξ. ιγ', 15).

« Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε » (Θεσσ. β', 1).

ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΤΗ (Τετάρτη 13 Ἀπριλίου 1911).

Οἱ τὴν ἡμέραν ταύτην ὡς καὶ τὴν ἐπο-
μένην μετασχόντες τῶν συνεδριάσεων μετ'
εὐνοήτου εὐχαριστήσεως ἀνεγίνωσκον ἐπὶ
τοῦ τοίχου τῆς μεγάλης τῶν συνεδριῶν αἰ-
θούσης διὰ καμμεγίστων γραμμάτων ἑλλη-
νιστὶ γεγραμμένον τὸ ῥητόν « Ἴνα πάντες
ἐν ὧσιν » (Ἰωάν. ιζ', 21), δι' οὗ ὑπεδη-
λοῦτο ὁ κύριος τοῦ Συνεδρίου σκοπός, τῆς
ἐνώσεως δηλαδὴ πάντων τῶν εἰς Χριστὸν
πιστευόντων ἐν τῇ θεαρέστῃ σκοπῇ τῆς
δόξης τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς γῆς.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. *Fries*
ἀνάγνωσιν τοῦ γ' κεφαλαίου τῆς πρὸς Ἐ-
φεσίους ἐπιστολῆς, ὁ τοῦ ἐν Οὐψάλα τῆς
Σουηδίας Πανεπιστημίου καθηγητῆς *Nathan Söderblom* ἠγόρευσεν ἐπὶ τοῦ
θέματος : « Ἐξακολουθεῖ ὁ Θεὸς νὰ ἀ-
ποκαλύπτῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀνθρωπό-
τητα » ; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπήντησε
καταφαντικῶς, εἰπὼν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀποκαλύ-
πτει ἑαυτὸν ἀ' ἐν τῇ φύσει β' ἐν τῇ ἱ-
στορίᾳ καὶ γ' ἐν τῷ χαρακτῆρι. Γνω-
στοῦ ὄντος τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἀποκαλύπτει
ἑαυτὸν ὁ Θεὸς ἐν τῇ φύσει, ἐν τῇ ἱστο-
ρίᾳ παρουσιάζει ἑαυτὸν ὁ Κύριος ἐν τοῖς
διαφόροις γεγόνουσιν εἴτε τῶν ἀτόμων ἰδι-
αιτέρως, εἴτε τῶν ἔθνων ἐν γένει. Οὗτος

ὁμιλεῖ εἰς ἐμὲ μὲν διὰ τῆς βραχυχρονοῦ
τοῦ βίου μου ἱστορίας, εἰς πάντας δὲ διὰ
τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου. Παρουσίασε δὲ
καὶ παρουσιάζει ἐν τῇ τῆς ἀνθρωπότητος
ἱστορίᾳ ὁ Θεὸς ἀνθρώπους, δι' ὧν ἐκδηλοῖ
περιτρόπως καὶ ἀναμφισβητήτως τὸ πνεῦ-
μα καὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἐνέργειαν
Αὐτοῦ. Καθωρότερον δὲ ἔτι καὶ ἐν κρηστά-
ρον ἀποκαλύπτεται ὁ Κύριος ἐν τῇ χαρα-
κτῆρι καὶ τῇ βίῳ ἐκείνων, οἵτινες μετ' Αὐ-
τοῦ ἐκοινώνησαν. Πρέπει νὰ ζῶμεν κατὰ
Θεόν, ἵνα ἐννοήσωμεν τὴν περὶ ἡμᾶς ἀποκά-
λυψιν Αὐτοῦ, κατ' ὅσον δημιουργεῖται διὰ τῆς
πίστεως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν νέος ἄνθρωπος,
νέα φύσις, νέα καρδία. (Α'. Κορ. ε', 17.
Ἄποκ. κα', 5). Λέγουσι πολλοί, ὅτι ὁ βίος
εἶνε ποίημα, ὅπερ ἕκαστος πρέπει νὰ συν-
θέσῃ δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὸν Χριστιανὸν
ὁ βίος εἶνε ποίημα, ὅπερ οὗτος ἀφίνει τὸν
Θεὸν νὰ συνθέσῃ δι' ἑαυτὸν. Ἄς μὴ λη-
σιμονηθῇ δὲ ὅτι τῆς καρδίας ἢ καθαρότης
συντελεῖ σπουδαίως εἰς τὴν ἐν ἡμῖν ἀποκά-
λυψιν τοῦ Θεοῦ « Μακάριοι οἱ καθαρὸι τῇ
καρδίᾳ, ἅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται » (Ματθ.
ε', 8).

Ὁ πρύτανης τοῦ ἐν Βηρυττῇ Πανεπιστη-
μίου *Dr Bliss* ὁμίλησε μετὰ ταῦτα, ἀνα

πτύξας τὸ θέμα : «*Σπουδασταὶ καὶ ἐφαρμογή τῶν Χριστιανικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς*». Εἶπε ὠραῖον καὶ παρήγορον, εἶπε προλογιζόμενος, ὅτι ὁ Χριστὸς δύναται νὰ διδάξῃ ἡμᾶς καὶ περὶ τοῦ συγχρόνου ἡμῶν βίου καὶ δὴ τοῦ ἐθνικοῦ πολιτῆα τὰ θετικά καὶ ἐκτελεστέα καὶ ἐν τούτῳ οἱ σπουδασταὶ ἔχουσι ἰδιαίτερον εὐθύνην ἕκαστος διὰ τὸ ἔθνος του. Δικαιώσας δὲ εἶτα τὸ θέμα του εἰς τρία μέρη ἦτοι α'.) περὶ ἐθνικοῦ βίου β'.) περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ γ'.) περὶ τῆς ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τούτων, ἀνέφερε τὰ ἐξῆς περὶ ἑνὸς ἑκάστου μέρους :

Ὁ ἐθνικὸς βίος, εἶπε, εἶνε λέξις πολλὰς περιεκλείουσα συγκινήσεις. Ὑπ' αὐτὸν νοοῦμεν κοινὸν βίον, κοινὴν καταγωγὴν, κοινὴν πατρίδα, κοινὴν σημαίαν, θυσίας καὶ φόρους κοινούς διὰ πάντας. Ἐκστος χάριν αὐτοῦ ρίπτεται εἰς τὸν θάνατον ἀκράτητος καὶ ὀκρῆλας καὶ ἐκτελεῖ ἔργα ἀληθοῦς ἡρωϊσμοῦ. Ἐν αὐτῷ τέλος περιλαμβάνεται πᾶν ὅ,τι ἐξῆμνησεν ἢ ποιήσας καὶ ἐφλόγισεν ἢ βήτορεῖα.

Ἡ δὲ ἐσηματισθὴ τὸ ἔθνος : Διεσπασμένοι καίτοι ἀρχᾶς συνήλθον καὶ ἀπέτελεσαν χωρία, ἐκ τῶν χωρίων ἀπετελέσθησαν αἱ πόλεις καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπηρτίσθη τὸ κράτος καὶ ἠκολούθησαν αἱ ἀπεικίαι καὶ τὰ ἐξαρτήματα καὶ μετ' αὐτῶν συγχρόνως προώθησε καὶ ἀνεπτύχθη ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ καὶ ταύτη ἐπηκολούθησαν ἢ ἀνάπτυξις τῶν πλοῦτων, ἀγῶνες, συγκρούσεις, συγχύσεις, δυσκρέσεις, ἀντεκδικήσεις, πόλεμοι. Διὰ τὴν ἀθλίαν ταύτην κατάστασιν, ὁ Χριστὸς παρέχει τὸ φάρμακον καὶ λύει τὸ ἀνεπίλυτον θεωρούμενον τοῦτο πρόβλημα.

Ἡ διδασκαλία δὲ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ ἀπασχολούντος ἡμᾶς ζητήματος περιλαμβάνεται ἐν τούτῳ, ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἀδελφοὶ καὶ τέκνα τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, Θεοῦ σοφοῦ, δικαίου, Παναγίου Πιτρὸς ἀγαπῶντος τὰ τέκνα του, ὅτι ἕκαστος ὁ-

φείλει νὰ ζῆ οὐχὶ δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὁλότητα καὶ ὅτι αὐστηρῶς πρέπει νὰ τηρῶνται τοῦ Θεοῦ οἱ νόμοι περὶ σώματος καὶ ψυχῆς. Ταῦτα τὰ τόσον ἀπλά, τὰ τόσον στοιχειώδη καλούμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν καὶ ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν φέρει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ εἰποῖα κατὰ πρῶτον ἐν ἡμῖν ὅα ὑπάρξῃ, ὡς λέγει ὁ Κύριος ἐν τῇ Εὐαγγελίῳ «Ὁ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐντός ἡμῶν ἐστίν» (Λουκ. ιζ'. 21).

Μακρίως δὲ ζητοῦμεν περ' αὐτοῦ νὰ ἀποφάνθῃ περὶ τῆς ἀξίως πολιτευμάτος τινος, ἐπειδὴ Ἐκείνος ἀποκρίνεται πάντοτε «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ἡμῖν» (Ματθ. στ', 33).

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς δὲ τῆς διδασκαλίας ταύτης προκειμένου, ἐκτέλεσον τὸ πρῶτον παρουσιαζόμενον κλητικὸν ἢ ἔργον ὧστε νὰ σχετισθῆς μετὰ τοῦ πέριξ κόσμου καὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ ὅα ἴδῃς τότε τὴν ἀνάγκην, ἢν οὗτος ἔχει, τῆς συμπαιδείας, τῶν φώτων καὶ τῆς βοηθείας σου. Οἱ σπουδασταὶ δὲ πρὸ πάντων ἔχουσι πρὸ αὐτῶν πλείους ὅσας εὐκαιρίας πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἐξ ἧς ὅα ἀρυσθῶσι συγχρόνως καὶ τὴν παρήγορον αἰσιοδοξίαν περὶ τῆς ἐν τέλει ἐκνικήσεως καὶ ὑπερισχύσεως τῶν ἀρχῶν τούτων.

Ἐπηκολούθησεν εἶτα ἀγόρευσις περὶ τοῦ μεταξὺ τῶν ἐν Ἀνατολῇ γυναικῶν Χριστιανικοῦ ἔργου ὑπὸ τῆς διευθυντρίας τοῦ ἐν Σκουτάρει ἀμερικανικοῦ Παρθενιαγωγείου *Ms. Patrich*, εἰπούσης ὅτι διὰ τοὺς παικίλους περιορισμούς, εἰς οὓς ὑποβάλλεται ἡ γυνὴ κακὰ τὰ μέρη ταῦτα, τὸ ἔργον ἐστὶ κατ' ἀνάγκην περιορισμένον καὶ συστηματικῆς βαθείας ὑπὸ τοῦ Χριστιανικοῦ Συνδέσμου μελέτην τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἰδιαίτερον ἐνός ἑκάστου ἐξ αὐτῶν συνθηκῶν τοῦ βίου.

Περὶ τοιοῦτου δὲ ἔργου μεταξὺ τῶν γυναικῶν προκειμένου, ἢ ἐξ Ἀγγλίας ἀντιπρόσωπος καὶ ἐκτελεῖσα κληθῆκοντα Γεν.Γραμ-

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
† Ο ΤΡΑΛΛΕΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΕΣ « ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ »

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν Σμύρνῃ Γρ. ἀργ. 24
» ταῖς ἐπαρχίαις » 30
» τῆ ἐξωτερικῇ φρ. χρ. 7
Ἐκαστον τεύχος μεταλ. 2

Διευθυντής: Π. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

Ἐπεύθυνος: Π. Γ. ΛΟΥΚΕΛΛΗΣ

ματέως ἐν τῇ γυναικείῳ κλάδῳ *MsKouth Rouse* παρέσχεν λίαν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἤρχισαμεν ἐργαζόμενοι, εἶπεν ἐν Ἀνατολῇ, Ῥωμονίᾳ, Σερβίᾳ καὶ Ἑλλάδι, ἐνόησαν πανταχοῦ εὐρομεν εὐλικρινῆ προθυμίαν προσεγγίσεως πρὸς τὸν Παγκόσμιον Σύνδεσμον καὶ φοιτητικὰς ἐξαιτουμένους ἠθικὴν βοήθειαν καὶ ἀρωγὴν. Εὐρομεν προσέτι ἐν διαφόροις Σχολαῖς διαφόρων Κοινοτήτων Ὁ Θεοδόξων, Βουλγάρων, Δικτατορομένων συλλόγων πολλοὺς, ὑπὲρ τῶν ἑσῶν ἐξαιτουμένῳ τὴν συμπάθειαν καὶ τὰς προσευχὰς πάντων τῶν ἐν τῇ Συνεδρίῳ τοῦ ἀντιπροσώπων. Ἐν τοῖς πλεονεχέστεροις ἀγροῖς τὸ ἔργον προκόπτει. Ἐν Ρωσίᾳ ἰδίᾳ, ἐνόησεν ὑπάρχουσι περὶ τὰς τριάκοντα χιλιάδας φοιτητῶν, ἡ ἀνάγκη τῆς ματαῦθ αὐτῶν ἐργασίας εἰνεπρόδηλος καὶ ἐπείγουσα, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ἐσχάτως δυνάμει τοῦ νέου νόμου πληθὺς μέγα φοιτητῶν ἐπλήρωσε τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς ἀνωτάτας Σχολὰς. Πρὸς ἐπιτυχὴ δὲ διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τούτου ἀνάγκη νὰ μορφωθῶσιν οἱ κατάλληλοι Γραμματεῖς. Μετὰ τὴν δεστονίδην τῆς ἀνῆλθε τὸ βῆμα ἔκ. *John Mott*, ὅστις ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν συνεδριαζόντων ἐπὶ τῆς ἀνάγκῃ τῆς διεξαγωγῆς ἔργου Χριστιανικοῦ μεταξὺ τῶν

μετακινουμένων σπουδαστῶν, οἵτινες διαιροῦνται εἰς ἕξ τάξεις: α') εἰς τοὺς ἕξ Ἰαπωνίαν β') εἰς τοὺς ἐκ Κίνας γ') εἰς τοὺς ἕξ Ἰνδιῶν εἰς Ἀγγλίαν, Ἀμερικὴν καὶ Ἰαπωνίαν δ') εἰς τοὺς ἐκ Ρωσίας εἰς Ἑλβετίαν, Γερμανίαν (δύο χιλιάδες), Πικτινίους (δύο χιλιάδες) καὶ ἀλλοχοῦ ε') εἰς τοὺς ἐκ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν καὶ τῆς Τουρκίας εἰς Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν, καὶ στ') εἰς τοὺς ἐκ τῶν Νοτίων Ἀμερικανικῶν Δημοκρατιῶν εἰς Β. Ἀμερικὴν, Ἰαπωνίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ ἀλλοχοῦ. Οἱ μετακινουμένοι οὗτοι φοιτηταὶ πρέπει νὰ τύχωσιν ἀδελφικῆς μερίμενης ἐκ μέρους τῶν Χριστιανικῶν Συλλόγων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐκάλεσεν ἔκ. *J. Mill* τοὺς παρόντας ὅπως συνευξέρωσιν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔργου τούτου, οἵτινες ἂν προὐπολεμιστὸς ἀνέρχεται εἰς χιλιάδας δικασίας πενήκοντα λίρας. Ἀνελεύθως δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν αὐτοστηρίμει διενεργηθεισῶν εισφορῶν εἰς πεντακοσίας λίρας, διελέθη ἡ προϋνή αὐτῆ συνεδρία.

† Ο Τράλλεων ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ο ΕΡΜΗΣ.